

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu **M., a. s., K.Š.**, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti opatreniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3K 257/1999-322 zo dňa 16. augusta 2006, takto

r o z h o d o l:

Opatrenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 3K 257/1999-322 zo dňa 16. augusta 2006 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Opatrením zo dňa 16. augusta 2006 Krajský súd v Košiciach rozhodol tak, že súhlasí s predajom majetku úpadcu **M., a. s., Košice**, patriaceho do konkurznej podstaty, mimo dražby, pre **T.T., a. s., T.Č.** Majetok predstavoval súbor nehnuteľností, zapísaných na liste vlastníctva č. 10488, k. ú. K., a to:

pozemky:

- parc. č. 1310/1 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 5943 m²,
- parc. č. 1310/2 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 151 m²,
- parc. č. 1310/3 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 450 m²,
- parc. č. 1310/4 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1412 m²,
- parc. č. 1310/5 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 509 m²,
- parc. č. 1310/6 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 208 m²,
- parc. č. 1310/7 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 228 m²,

- parc. č. 1310/8 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 53 m²,
- parc. č. 1310/9 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 695 m²,
- parc. č. 1310/10 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1156 m²,
- parc. č. 1310/11 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 988 m²,
- parc. č. 1310/12 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 186 m²,
- parc. č. 1310/13 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 321 m²,
- parc. č. 1310/14 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 162 m²,
- parc. č. 1310/15 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 99 m²,
- parc. č. 1310/16 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 667 m²,
- parc. č. 1310/17 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 315 m²,

stavby:

- vrátnica na parc.č. 1310/2,
- admin.budova na parc.č. 1310/3, súp.č. 23,
- sklad na parc.č. 1310/4,
- dielňa na parc.č. 1310/5,
- sklad na parc.č. 1310/6,
- trafostanica na parc.č. 1310/7,
- vodáreň na parc.č. 1310/8,
- dielňa na parc.č. 1310/9,
- dielňa na parc.č. 1310/10,
- dielňa na parc.č. 1310/11,
- sklad na parc.č. 1310/12,
- sklad na parc.č. 1310/13,
- admin.budova na parc.č. 1310/14,
- admin.budova na parc.č. 1310/15,
- sklad na parc.č. 1310/16,
- jedáleň na parc. č. 1310/17

podľa znaleckých posudkov č. 032-045/99 znalca Doc. Ing. I.H., CSc., Košice, v celosti, spolu za kúpnu cenu 10 220 000 Sk.

Súčasne uložil správkyni konkurznej podstaty povinnosť uzavrieť kúpnu zmluvu s uvedeným záujemcom do 30 dní od právoplatnosti opatrenia s tým, že kúpna cena bude zaplatená najneskôr pri podpísaní kúpnej zmluvy a s podmienkou: Kupujúci do právoplatnosti rozhodnutia v súdnom konaní, vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod č. k.

7 Cb 534/2000 nespeňaží, neprenajme na dobu dlhšiu ako 1 rok, ani nezaťaží vyššie uvedené nehnuteľnosti a v prípade vylúčenia nehnuteľností z konkurznej podstaty v konaní č. k. 7 Cb 537/2000 je správca konkurznej podstaty povinný odstúpiť od kúpnej zmluvy.

V odôvodnení uviedol, že súd povolil záujemcovi uvedenému vo výroku opatrenia predaj majetku z dôvodu, že splnil v 2. kole všetky podmienky stanovené v podmienkach predaja majetku na rozdiel druhého záujemcu, ktorý všetky podmienky nesplnil, tak ako je to uvedené v zápisnici o výsledkoch oboznámenia sa s ponukami zo dňa 15. augusta 2006.

Proti opatreniu podal dňa 15.08.2007 generálny prokurátor SR mimoriadne dovolanie.

Podľa jeho názoru bol napadnutým opatrením porušený zákon, keďže konkurzný súd sa neriadil ustanoveniami § 8 ods. 2, § 12, § 27 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, v znení účinnom do 31. júla 2000, ako aj ustanovením § 2 a § 35 ods. 1 zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Opatrením Krajského súdu Košice, č. k. 3K 257/99-109 /v ktorom je zrejme chybné označený dátum vydania a malo ísť o dátum 23. mája 2000/ boli stanovené podmienky predaja majetku úpadcu mimo dražby. Súd súčasne stanovil, že správca konkurznej podstaty predloží na publikáciu oznámenie o predaji majetku. Správkyňa konkurznej podstaty uverejnila dňa 4. augusta 2006 Podrobné podmienky predaja majetku úpadcu M., a. s., v ktorom okrem iného stanovila, že obálka s cenovou ponukou musí obsahovať aj doklad o tom, že záloha minimálne 50% navrhutej kúpnej ceny bola zložená na účet správkyne do 14. augusta 2006 do 11.00 hod.

Krajskému súdu v Košiciach boli doručené dve ponuky na kúpu majetku od obchodných spoločností T.T., a. s. Trebišov a K., s. r. o., Košice. V zápisnici o výsledkoch oboznámenia sa s ponukami správkyňa uviedla, že podmienky druhého ponukového kola splnila spoločnosť T.T., a. s., Košice. Následne súd vydal napadnuté opatrenie. S takýmto postupom nemožno súhlasiť, pretože K., s. r. o., Košice splnila podmienky predaja stanovené súdom, ako aj správkyňou konkurznej podstaty a ponúkla najvyššiu kúpnu cenu 41 555 000 Sk.

Správkyňa konkurznej podstaty si vyžiadala potvrdenie z Č., a. s., z ktorého je zrejmé, že posledná pripísaná platba v prospech účtu úpadcu od spoločnosti T.T., a. s. bola 14. augusta 2006 o 09.45 hod. a od spoločnosti K., s. r. o. v sume 29 500 000 Sk dňa 14. augusta 2006 o 14.37 hod. Na základe toho správkyňa konštatovala, že K., s. r. o. nespĺnila podmienky predaja, keďže neboli finančné prostriedky na účet úpadcu pripísané do 11.00 hod. a napriek vyššej ponuke odporučila predaj majetku spoločnosti T.T., a. s., Trebišov. Podrobné podmienky predaja sú však iba organizačného charakteru a v častiach, v ktorých presiahli opatrenie súdu, nie je možné povedať, že ich nesplnenie spôsobuje neplatnosť ponuky. Súd bol v konkurznom konaní povinný postupovať tak, aby bol výťažok z predaja konkurznej podstaty čo najväčší. V danom prípade postupoval v rozpore s ustanovením § 2 O. s. p. a § 27 ods. 1 prvá veta zákona o konkurze a vyrovnaní. Tým, že súd spôsobom podľa uvedených ustanovení nepostupoval, zaťažil konanie inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a navyiac vec nesprávne právne posúdil.

Navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením, č. k. 3 M Obdo 4/2007-517 zo dňa 18.02.2009 rozhodol o mimoriadnom dovolaní tak, že ho odmietol.

Konštatoval, že podľa § 243f ods. 2 písm. b/ O. s. p. mimoriadne dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu súdu, ktorým sa rozhodlo o podmienkach konania, o zastavení alebo prerušení konania, alebo ktorými sa upravuje vedenie konania.

V danom prípade súd rozhodol opatrením, ktoré je ako forma rozhodnutia upravené iba zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Podľa § 66b ods. 1 uvedeného zákona súd rozhoduje opatrením, ak ukladá správcovi povinnosť pri dohliadacej činnosti, ak rozhoduje o ustanovení opatrovníka a osobitného správcu, odmene opatrovníka, predbežnej odmene správcu, zbavení správcu mlčanlivosti, odmene likvidátora alebo ak dáva súhlas podľa tohto zákona. Podľa ods. 3 proti opatreniam v dohliadacej činnosti súdu a opatreniam, ktorými súd dáva súhlas, s výnimkou súhlasu podľa § 28, nie je prípustný opravný prostriedok.

Opatrením, ktorým sa dáva súhlas s predajom majetku patriaceho do konkurznej podstaty, neudeľuje súd správcovi konkurznej podstaty oprávnenie k takémuto predaju,

ale určuje, akým spôsobom bude speňažovanie so zreteľom na podaný návrh správcu, ako jedna z etáp konkurzného konania, prebiehať. Ide preto o rozhodnutie súdu, týkajúce sa postupu konkurzného konania, teda opatrenie, upravujúce vedenie konania. Výrok takéhoto rozhodnutia vyplýva z dohliadacej činnosti súdu a zákon vzhľadom na charakter takéhoto rozhodnutia nepripúšťa proti nemu opravný prostriedok.

Na podnet obchodnej spoločnosti K., s. r. o., Košice Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom IV.ÚS 265/09-45 zo dňa 12.05.2011 rozhodol, že základné právo obchodnej spoločnosti K., s. r. o. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3M Obdo 4/2007 a jeho uznesením zo dňa 18.02.2009 porušené boli. Uznesenie Najvyššieho súdu SR, č. k. 3M Obdo 4/2007-517 z 18.02.2009 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyššiemu súdu SR uložil povinnosť uhradiť obchodnej spoločnosti K., s. r. o. trovy konania v sume 297,86 eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. M.O., Š.K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhoveli.

V odôvodnení uviedol, že pri rozhodovaní o sťažnosti navrhovateľky predovšetkým zobral do úvahy, že namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu, ktoré je v demokratickej spoločnosti natoľko favorizované, že pri jeho výkone neprichádza do úvahy zo strany súdov ani jeho zužujúci výklad a ani také formálne interpretačné postupy, následkom ktorých by mohlo byť jeho neodôvodnené /svojvoľné/ obmedzenie, či dokonca popretie /I.ÚS 2/08/.

Ústavný súd posúdil postup najvyššieho súdu a rozhodnutie vydané v konaní, sp. zn. 3M Obdo 4/2007 z hľadiska rešpektovania princípu právnej istoty, z hľadiska rešpektovania riadneho odôvodnenia rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť základného práva na súdnu ochranu, ako aj z hľadiska materiálneho chápania práva a ústavnosti. S poukazom na vec, sp. zn. I.ÚS 178/08, konštatoval, že ak je právo na podanie dovolania zakotvené v právnom predpise, požíva ústavnej ochrany, a to vzhľadom na ustanovenie čl. 46 ods. 1 ústavy. Pokiaľ za tejto situácie najvyšší súd zastaví konanie o mimoriadnom dovolaní, poruší tým ústavne garantované právo dotknutého účastníka konania na riadny proces. Primerane to platí pre podanie každého mimoriadneho opravného prostriedku. Odmietnutie mimoriadneho

dovolania sťažovateľky podľa § 243f ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku podľa názoru ústavného súdu predstavuje neprípustný zásah do jej právnej istoty a zakladá dôvod na vyslovenie porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ďalej ústavný súd uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu, č. k. 3M Obdo 4/2007-517 z 18. februára 2009 je nedostatočné a nepresvedčivé, keďže najvyšší súd neposúdil, čo je obsahom opatrenia a aké právne dôsledky sú, resp. môžu byť s jeho vydaním spojené, a to najmä z ústavnoprávneho hľadiska.

Keďže ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením, č. k. 3M Obdo 4/2007-517 z 18.02.2009, toto uznesenie zrušil a vec vrátil najvyššiemu súdu, ktorý je v ďalšom postupe v súlade s čl. 127 ods. 2 a § 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde viazaný právnym názorom ústavného súdu vyslovenom v tomto rozhodnutí.

Návrhu sťažovateľky na odloženie vykonateľnosti opatrenia krajského súdu, č. k. 3K 257/99-322 zo 16.08.2006 nevyhovelo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v danej veci konal ako dovolací súd /§ 10a ods. 3 O. s. p./ po zistení, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas osobou oprávnenou na podanie tohto opravného prostriedku /§ 243g O. s. p./, preskúmal vec bez nariadenia pojednávania /§ 243a ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p./ a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Dovolateľ podal dovolanie s poukazom na existenciu dovolacích dôvodov, uvedených v ustanovení § 243f ods. 1 písm. b/, c/ O. s. p. Aj keď v konaní o mimoriadnom dovolaní je dovolací súd viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho obsahového vymedzenia /§ 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p./, obligatórne sa zaoberá vadami konania, uvedenými v § 237 O. s. p.

Podľa § 66b ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov súd rozhoduje opatrením, ak ukladá správcovi povinnosť pri dohliadacej činnosti,

ak rozhoduje o ustanovení opatrovníka a osobitného správcu, odmene opatrovníka, predbežnej odmene správcu, zbavení správcu mlčanlivosti, odmene likvidátora alebo ak dáva súhlas podľa tohto zákona. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia v písomnom vyhotovení opatrenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, označenie úpadcu, správcu, osôb, ktorým vzniklo právo, výrok, odôvodnenie, poučenie o odvolaní, deň a miesto vydania.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že opatrenie je formou rozhodnutia a keďže zákon o konkurze a vyrovnaní obsahuje len jeho základnú úpravu, použijú sa naň primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o uznesení, t. j. aj ustanovenie § 167 ods. 2 v spojení s § 157 ods. 2 O. s. p. V danom prípade odôvodnenie dovolaním napadnutého opatrenia uvedeným ustanoveniam nezodpovedá.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení opatrenia obmedzil na konštatovanie, že povolil predaj predmetného majetku záujemcovi uvedenému vo výroku opatrenia, pretože splnil v 2. kole všetky podmienky stanovené v podmienkach predaja majetku, na rozdiel od druhého záujemcu, ktorý všetky podmienky nesplnil, tak ako je to uvedené v zápisnici o výsledkoch oboznámenia sa s ponukami zo dňa 15.08.2006.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné /I.ÚS 236/06/.

Ako vyplýva z obsahu spisu, súdu prvého stupňa boli doručené dve ponuky na kúpu predmetného majetku, a to od spoločnosti T.T., a. s., Trebišov za kúpnu cenu 10 220 000 Sk a od spoločnosti K., s. r. o., Košice za kúpnu cenu 41 555 000 Sk. Podľa opatrenia súdu zo dňa 23.05.2000, ktorým bol vyslovený súhlas s predajom majetku úpadcu mimo dražby, kupujúcim sa stane ten, kto ponúkne najvyššiu kúpnu cenu, a to v prvom výbere najmenej cenu podľa znaleckého posudku. V druhom výbere, ak nebude ponúknutá cena podľa znaleckého posudku, ten, kto ponúkne najvyššiu kúpnu cenu bez ohľadu na cenu stanovenú súdnym znalcom, s prihliadnutím na bod 10 výroku opatrenia. V bode 10 opatrenia sa uvádza,

že správca môže neprijat' najvyššiu ponúknutú cenu kupujúcim, ak by bola zrejme nízka a v prípade nevyhovujúcich návrhov môže ich odmietnuť.

Súd prvého stupňa v odôvodnení dovolaním napadnutého opatrenia neuviedol, ktoré podmienky, stanovené pre predaj majetku, záujemca, ktorý ponúkol vyššiu cenu, nesplnil a odvolal sa iba na zápisnicu o výsledkoch oboznámenia sa s ponukami zo dňa 15.08.2006, ktorá rovnako neobsahuje žiadne skutočnosti, týkajúce sa splnenia podmienok predaja majetku.

V dôsledku uvedených skutočností možno konštatovať, že napadnuté opatrenie je vzhľadom na nedostatok jeho odôvodnenia nepreskúmateľné. Keďže postupom súdu prvého stupňa bola účastníkom konkurzného konania odňatá možnosť konať pred súdom, je dovolanie prípustné podľa § 237 písm. f/ v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p. Dovolací súd preto napadnuté opatrenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie /§ 243b v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p./.

Návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti napadnutého opatrenia dovolací súd v súlade s nálezom IV.ÚS 265/09-45 z 12.05.2011 nevyhovel.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová